

РЕШЕНИЕ

№ 1024

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 21.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9923** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя М. А., чрез процесуален представител адв. Г. Г. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 1, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С643-0082707/16.09.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата е изложено становище за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на оспорената заповед. Жалбоподателят счита, че необосновано и недоказано в заповедта е посочено, че дружеството е било задължено, но не е регистрирало и отчитало всяка извършена продажба на стоки и услуги в търговския обект. Оспорва се твърдението, че не е издадена фискална касова бележка за извършената контролна покупка в размер на 200 лева. Не се посочвали недостатъците на издадената касова бележка, въз основа на които е прието, че е извършено нарушение. Поддържа се, че правата на потребителя не са нарушени, тъй като е била издадена легитимна касова бележка и му е представена надлежно оформена гаранция. Оспорва се твърдението за причинена вреда на държавния бюджет. Необоснован бил извода, че целта на дружеството била отклонение от данъчното облагане. Не следвало да се приема, че търговецът не издава по принцип касови бележки и с това ощетява

фиска. Липсвали мотиви по отношение продължителността на срока. Поддържа се, че акта засягал сериозно правата и законните интереси на дружеството в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от своя процесуален представител, който поддържа жалбата и моли заповедта да бъде отменена.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, представляван от юрисконсулт, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, Административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

На 07/09.2020 г. в 15:20 часа е била извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката е била извършена контролна покупка на 1 бр. микровълнова печка, на обща стойност 220,00 лв., заплатена в брой и в лева от Т. М. – инспектор по приходите, при която не е издаден фискален касов бон от работещото фискално устройство в обекта, модел Т. ZM-KL с ИН на ФУ: ZK118062 и ИН на ФП: 50141593. Сумата е била приета за сметка на дружеството, като е била издадена нефискална касова бележка № 0004933, неотговаряща на изискванията на Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. на МФ. След легитимация на органите по приходите били отпечатани КЛЕН за датата на проверката 07.09.2020 г. и ДФО № 00419/07.09.2020 г. с отчетен оборот в размер на 0,00 лв., от които било видно, че извършената покупка на стойност 220,00 лв. не е регистрирана от фискалното устройство, чрез издаване на фискална касова бележка.

За констатираните в хода на проверката обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0082707.

Прието е, че се касае нарушение на чл. 118, ал. 1, вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, тъй като дружеството не е спазило реда за издаване на съответния документ за продажба, издаден по установения ред. Издадена е ЗНПАМ № ФК-С643-0082707/16.09.2020 г., с която спрямо дружеството е приложена ПАМ – запечатване на търговски обект - магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], и забрана за достъп до него за 14 дни.

Заповедта е връчена на упълномощено от дружеството лице на 23.09.2020 г.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Настоящият съдебен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и представените от страните доказателства намира, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.20 г. на Изпълнителния директор на НАП /л. 32/, оспорената заповед

е издадена от компетентен орган, тъй като съгласно т. 1 от цитираната заповед началниците на отдели :Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени с нарочен акт за органи, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид. Съдът не констатира основания за нищожност на оспорената заповед, противно на твърденията, изложени в жалбата.

Оспорената заповед е издадена и в предвидената от закона форма (писмена) и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. Спазено е изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, като съдът намира, че заповедта е в достатъчна степен мотивирана.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Тоест, неиздаването на фискална касова бележка за извършена продажба е материалноправната предпоставка, обуславяща законосъобразното налагане на ПАМ от процесния вид.

Настоящият съдебен състав намира, че фактическият състав на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС е изпълнен в конкретния случай, което обуславя законосъобразността на наложената ПАМ. Съдът приема за безспорно установено, че продажбата не е отчетена след приемане на плащането, чрез издаване на фискална касова бележка. Сумата, заплатена по извършената контролна покупка в размер на 220,00 лв. не фигурира в дневния финансов отчет, който е разпечатан от намиращото се в обекта фискално устройство. Липсата на регистриране на продажбата е видно и от отпечатания КЛЕН.

Съгласно чл. 35, ал. 1 от Наредба № Н-18 касова бележка от кочан, издавана в случаите, предвидени в тази наредба, се издава в два екземпляра, съдържа данните по чл. 26, ал. 1, т. 1 - 9 и подпис на касиера. Продажбите/сторно операциите се документират с касови бележки от кочан в случаите, посочени в чл. 36, ал. 1, т. 1-7 от наредбата, а именно при: 1. на спиране на захранващото напрежение; 2. на извършване на експертиза на ФУ от БИМ; 3. по време на ремонт на ФУ за вписаното в паспорта време; 4. при блокирало ФУ/ИАСУТД поради нарушена дистанционна връзка с НАП, за не повече от 48 часа от блокирането; 5. при блокирала ЕСФП поради прекъсване на връзката между нивомерната измервателна система и централното регистриращо устройство, с изключение на продажбите на течни горива в данъчна група "В"; 6. при нефункциониране на фискалното устройство поради временна неработоспособност на софтуера за управление на продажбите в търговския обект, до отстраняване на повредата; времето, през което софтуерът е неизправен, се удостоверява от лицето по чл. 3 и лицето, поддържащо софтуера; 7. бедствие по смисъла на Закона за защита при бедствия. С оглед разпределението на доказателствената тежест жалбоподателят не доказва наличието на някоя от хипотезите

по т.1-т.7, при които се допуска издаване на касова бележка от кочан.

От друга страна както беше посочено по – горе, съгласно чл. 35, ал. 1 от Наредбата, бележката от кочан трябва да съдържа по чл. 26, ал. 1, т. 1 - 9 и подпис на касиера, а именно: 1. наименование и адрес за кореспонденция на лицето по чл. 3; 2. наименование и адрес на търговския обект, а когато не е налице стационарен обект - текст "БЕЗ СТАЦИОНАРЕН ОБЕКТ"; 3. пореден номер на касовата бележка; 4. идентификационен номер по чл. 84 ДОПК на лицето по чл. 3; 5. идентификационен номер по ЗДДС за регистрираните по ЗДДС лица; 6. име или номер на касиера; 7. наименование на стоката/услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги; наименованието трябва да позволява най-малко идентифицирането на вида на стоката/услугата; в случай че се продават стоки от един и същи вид, които са с различни цени, във фискалния бон всяка стока се отразява поотделно със съответната стойност; 8. обща сума за плащане и начин/и на плащане; 9. дата и час на издаване. По делото е приложена бележката, издадена от дружеството /л. 31 от делото/, като е видно, че същата не отговаря на изискванията на чл. 26, ал. 1, т. 1, т. 4, т. 5 и т.9.

Следва да се отбележи, че приложената бележка е издадена от [фирма], ИН 204 978 332, докато продажбата е извършена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Посочения идентификационен номер не съответства и на ЕИК на жалбоподателя. При това положение съдът намира изводът, че извършената продажба не е регистрирана по установения ред, чрез издаване на фискална касова бележка, е правилен. В тази връзка твърденията в жалбата, че е издадена фискална касова бележка, не се доказаха в настоящото производство и съдът приема възраженията на жалбоподателя в тази насока за неоснователни.

В конкретният случай с процесната заповед е определен срок на запечатването на обекта - 14 дни, като от страна на административният орган са изложени достатъчно мотиви относно упражняването на правомощието на органа по приходите по целесъобразност да определи именно този срок за действие на мярката. Срокът в случая е определен с оглед начина и вида на нарушението организиране на отчетността, които са довели до извършеното нарушение и индиректно с неговата обществена опасност. Мотивите на органа се споделят от настоящия съдебен състав. Коректно е позоваването на застрашения потребителски интерес, предвид липсата на издадена фискална касова бележка, а също така и съображенията за накърнен фискален интерес. В рамките на своите правомощия органът е издал заповед за прилагане на принудителна административна мярка, а след като са налице фактическите основания за издаването ѝ, действайки в условията на обвързана компетентност за органа не е налице право да преценява дали да прилага ПАМ или не. Оперативната му самостоятелност се проявява единствено при определяне на срока, в рамките на законоустановеното.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и не страда от сочените в жалбата пороци.

При този изход на процеса на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. на основание чл.161, ал.1 ДОПК вр. чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.1 и ал. 2, пр. 4 АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 2 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С643-0082707/16.09.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати по сметка на Националната агенция за приходите сума в размер на 500 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: